

Arrest

nr. 277 353 van 14 september 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. KEULEN
Koningin Astridlaan 77
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 1 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 15 april 2022 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juli 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat J. KEULEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit en van Albanese origine te zijn, komt volgens haar verklaringen België binnen op 4 januari 2022 en verzoekt op 6 januari 2022 om internationale bescherming. Op 22 maart 2022 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) het verzoek kennelijk ongegrond en wordt aan verzoekster internationale bescherming geweigerd. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 23 maart 2022 aan verzoekster aangetekend wordt verzonden, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Bogë, Kosovo en heeft u de Kosovaarse nationaliteit. Vijf jaar geleden ontmoette u uw huidige vriend S.U. (O.V. x.xxx.xxx), een Kosovaars staatsburger, die in België woont via snapchat. Jullie begonnen een langeafstandsrelatie. Na vijf jaar besloot u naar België te komen om samen te zijn met S. Zo was het van S. niet mogelijk om naar Kosovo te reizen omdat hij na een moord in de problemen kwam met een familie. Daardoor werd u genoodzaakt om te verhuizen.

U verliet Kosovo en reisde illegaal naar België waar u op 4 december 2021 toekwam. Uw vader regelde de reis voor u. Op 6 januari 2022 diende u een verzoek tot internationale bescherming in. Ondertussen bent u zwanger.

Bij terugkeer naar Kosovo vreest u niet samen te kunnen zijn met uw vriend en dat uw kind zonder vader zal opgroeien.

Ter ondersteuning van uw identiteit en of uw verzoek tot internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw identiteitskaart en uw rijbewijs.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Zo blijkt dat u zwanger bent (zie vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van uw verzoek door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en werd u verteld dat u altijd om een pauze kon vragen indien u daar nood aan had en werd u gevraagd om elk probleem dat u tijdens het persoonlijk onderhoud ervaarde te melden (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 2). U gaf tijdens het persoonlijk onderhoud evenwel niet aan dat uw zwangerschap uw deelname aan het onderhoud bemoeilijkte.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat uw verzoek tot internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Bij terugkeer naar Kosovo vreest u niet samen te kunnen zijn met uw vriend en dat uw kind zonder vader zal opgroeien (CGVS, p. 7).

Wat betreft de door u aangehaalde redenen voor uw verzoek tot internationale bescherming - u gaf te kennen een verzoek tot internationale bescherming te hebben ingediend omdat u naar België bent gekomen om samen te zijn met uw partner en uw kind te willen laten opgroeien met een vader (CGVS, p. 3, 7)-, dient opgemerkt te worden dat deze motieven van louter persoonlijke en intra-familiale aard zijn en op zich helemaal niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Om een verblijfsvergunning in België te verkrijgen op basis van familiehereniging met uw in België verblijvende partner, dient u de geëigende procedures zoals voorzien in de Vreemdelingenwet aan te wenden. U haalt bovendien zelf aan dat u geen problemen heeft bij terugkeer naar Kosovo (CGVS, p. 7).

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de

aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten volstaan niet om voorgaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit noch nationaliteit zoals aangetoond door uw identiteitskaart en rijbewijs worden hier betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 57/6/1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel vangt aan met een theoretische uiteenzetting omtrent de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht, stelt verder dat de motivering *in casu* ontoereikend en onvoldoende nauwkeurig is en dat de bestreden beslissing onvoldoende de feitelijke en juridische overwegingen weergeeft waaraan zij ten grondslag ligt. De onjuiste en onvoldoende motivering hangt volgens verzoekster samen met het feit dat het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) niet met alle feitelijke gegevens, die ter beschikking waren, heeft rekening gehouden.

De verwerende partij stelt dat Kosovo een veilig land van herkomst is, zonder evenwel rekening te houden met de concrete situatie van verzoekster, wat luidens het verzoekschrift een onvoldoende motivering uitmaakt. Gelet op de relatie die verzoekster heeft met een man die in een familievete verwickeld zit, kan gesteld worden dat ook haar leven in gevaar is. Verzoekster verklaarde dat zij naar België is gekomen om samen te zijn met haar partner en vader van haar kind. Echter, gelet op de problemen van haar partner in Kosovo, is zij ook in gevaar in Kosovo. Daar verzoekster heeft verwezen naar de problemen van haar partner, kan er luidens het verzoekschrift niet gesteld worden dat zij louter heeft aangehaald dat zij naar België is gekomen om samen bij haar partner te zijn. Zij geeft aan niet verklaard te hebben dat zij geen problemen zou hebben bij terugkeer naar Kosovo. Zij heeft vooral omtrent haar problemen met haar gezin gesproken en er werd haar niet gevraagd of de problemen van haar partner ook op haar van invloed zijn. Stellen dat verzoekster heeft verklaard dat zij geen problemen zou hebben in Kosovo is volgens het verzoekschrift dan ook niet juist.

Verder voert verzoekster aan dat de verwerende partij opwerpt dat Kosovo een veilig land is maar dat deze er evenwel toe gehouden is een onderzoek te voeren naar de specifieke omstandigheden van verzoekster, wiens leven in gevaar is, gelet op haar relatie met een man die bewezen problemen heeft in Kosovo.

Waar de verwerende partij verwijst naar gezinshereniging, citeert verzoekster uit arrest nr. 211 109 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad): *"De gemachtigde maakt in de bestreden beslissing niet duidelijk op welke manier voor de verzoekende partij in die omstandigheden op 4 november 2016 (het moment van het nemen van de bestreden beslissing) de geijkte weg' van artikel 10 van de vreemdelingenwet zou openstaan."* en zij stelt dat de verwerende partij dit ook nu niet duidelijk heeft gemaakt.

Verzoekster citeert nogmaals uit arrest nr. 211 109: *"De verzoekende partij voert met haar betoog dan ook terecht aan dat het onjuist en zelfs kennelijk onredelijk is van de gemachtigde om te stellen dat slechts sprake zou zijn van een tijdelijke scheiding van de partners, omwille van de (vermeende) mogelijkheid tot*

het gebruikmaken van de voormelde gezinsherenigingsprocedure in het land van herkomst, op grond waarvan de gemachtigde oordeelde dat de relatie van de verzoekende partij met haar partner aldus geen buitengewone omstandigheid uitmaakt." en poneert dat dit *in casu* ook het geval is en dat de verwerende partij op deze manier een gezin uit elkaar haalt. Door de bestreden beslissing dient verzoekster gescheiden te leven van haar partner. Zij is ook zwanger en haar kind zal zonder vader opgroeien indien zij niet in België mag verblijven.

Nog luidens het verzoekschrift had de verwerende partij, in het licht van de individuele situatie van verzoekster, moeten nagaan of zij in aanmerking zou komen voor toepassing van artikel 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing bevat aldus geen afdoende motivering en komt tekort aan de zorgvuldigheidplicht die men mag verwachten in elk concreet geval.

Uit het voorgaande blijkt volgens verzoekster dat de bestreden beslissing steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog een kopie van arrest nr. 211 109 van 17 oktober 2018 van de Raad bij het voorliggende verzoekschrift (stuk 2).

2.2.2. De advocaat van verzoekster maakt ter terechtzitting, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over, met daarbij gevoegd een attest van zwangerschap d.d. 12 juli 2022.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop.

2.3.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekster preciseert niet op welke wijze artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet zou (kunnen) zijn geschonden. De schending van dit artikel wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

2.3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. De Raad stelt vast dat verzoekster een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 22 maart 2022 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Kosovo bij koninklijk besluit van 14 december 2020 - opnieuw - werd vastgesteld als veilig land van herkomst en tevens figureert in de update van 14 januari 2022 (BS 28 februari 2022).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Kosovo, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat verzoekster geen substantiële redenen heeft opgegeven die aantonen dat, ondanks haar afkomst uit een veilig land, haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar.

2.3.5. Verzoekster verklaart zowel ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken als tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal dat zij naar België is gekomen om bij haar Kosovaarse partner, met wie zij al enkele jaren een relatie heeft en van wie zij inmiddels na aankomst in België zwanger is, te komen wonen. Zij gaf aan zelf geen problemen te hebben en geen schrik te hebben om in Kosovo te wonen. Haar vrees bestaat er volgens haar verklaringen in niet samen te kunnen zijn met haar partner en dat haar kind zonder vader zal opgroeien.

De Raad stipt aan dat het doel van een verzoek om internationale bescherming er geenszins uit bestaat om het recht op eerbiediging van het gezins- en familieleven te horen bevestigen, doch wel om na te gaan of de vreemdeling mogelijks bescherming nodig heeft tegen vervolging in het land van herkomst omwille van één van de in het Verdrag van Genève vermelde gronden (artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet) of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming (artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet). Aldus wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Wat betreft de door u aangehaalde redenen voor uw verzoek om internationale bescherming – u gaf te kennen een verzoek tot internationale bescherming te hebben ingediend omdat u naar België bent gekomen om samen te zijn met uw partner en uw kind te willen laten opgroeien met een vader (CGVS, p. 3, 7)-, dient opgemerkt te worden dat deze motieven louter van persoonlijke en intra-familiale aard zijn en op zich helemaal niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Om een verblijfsvergunning in België te verkrijgen op basis van familiehereniging met uw in België verblijvende partner, dient u de geëigende procedures zoals voorzien in de Vreemdelingenwet aan te wenden. U haalt bovendien zelf aan dat u geen problemen heeft bij een terugkeer naar Kosovo (CGVS, p. 7).”

Dat met de concrete situatie van verzoekster geen rekening is gehouden, zoals in het verzoekschrift wordt voorgehouden, kan niet worden aangenomen. Verzoekster gaf wel aan dat haar in België verblijvende partner niet naar Kosovo kan terugkeren omdat hij daar iemand heeft vermoord en daardoor problemen heeft met de familie van die persoon, maar stelde uitdrukkelijk en ondubbelzinnig zelf geen problemen te kennen. Waar verzoekster aanvoert dat haar niet werd gevraagd of de problemen van haar partner ook van invloed zijn op haar, bemerkt de Raad dat verzoekster verklaarde dat haar partner sinds zijn problemen nooit naar Kosovo terugkeerde, dat zij hem enkele jaren geleden leerde kennen via *Snapchat* en dat zij hem slechts voor het eerst na aankomst in België zag. Het is overigens niet de taak van de commissaris-generaal, dan wel de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Derhalve is de stelling van verzoekster dat haar bepaalde vragen niet gesteld werden niet dienstig. Verzoekster gaf overigens en bovenal nergens uitdrukkelijk aan dat zij door de problemen van haar partner zelf problemen zou ondervinden bij een eventuele terugkeer naar Kosovo. Zij gaf enkel aan dat haar partner niet kan terugkeren naar Kosovo omwille van zijn problemen. Waar verzoekster ter terechtzitting een attest neerlegt waaruit blijkt dat zij hoogzwanger is, bevestigt dit enkel de zwangerschap. Los van de vraag of verzoekster effectief zwanger is van haar partner, hetgeen uit het attest nergens blijkt, toont dit attest geenszins aan dat zij en haar toekomstig kind in geval van terugkeer naar Kosovo met dezelfde problemen als de partner zouden kampen.

Waar in de bestreden beslissing erop wordt gewezen dat verzoekster, om een verblijfsvergunning in België te verkrijgen op basis van familiehereniging met haar in België verblijvende partner, zij de geëigende procedures, zoals voorzien in de Vreemdelingenwet, dient aan te wenden, dient erop te worden gewezen dat dit slechts ten overvloede wordt aangehaald. Voor zover verzoekster zich beroept op een arrest van de Raad om aan te tonen dat in de bestreden beslissing had moeten worden verduidelijkt op welke manier voor haar de *“geijkte weg van artikel 10 van de Vreemdelingenwet zou openstaan”*, wijst de Raad erop dat de precedentenwerking niet aanvaard wordt in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel en op basis van eigen merites beoordeeld. Verzoekster toont bovendien niet aan dat zij zich bevindt in een gelijkaardige situatie als de betrokkenen in het voormelde arrest, waarvan een partner de aanvraag, ingediend op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, afgewezen zag wegens het niet aantonen van buitengewone omstandigheden. Nogmaals, het doel van een verzoek om internationale bescherming bestaat er geenszins uit om het recht op eerbiediging van het gezins- en familieleven te horen bevestigen. Waar verzoekster oppert dat door de bestreden beslissing haar gezin uit elkaar wordt gehaald en dat haar kind zonder vader zal opgroeien indien zij niet in België mag verblijven, wenst de Raad nog aan te stippen dat in de bestreden beslissing van de commissaris-generaal uitsluitend uitspraak wordt gedaan over de erkenning van de vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet) en het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus (artikel 48/4 van Vreemdelingenwet). De bestreden beslissing strekt er op geen enkele wijze toe een inmenging in verzoeksters gezinsleven uit te maken, laat staan dat deze inmenging ongeoorloofd of disproportioneel zou zijn. De bestreden beslissing bevat bovendien geen verwijderingsmaatregel.

2.3.6. Waar verzoekster aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekster neergelegde documenten, en dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekster op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.3.7. Uit het voorgaande blijkt evenzeer dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een incorrecte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.8. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekster geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

2.3.9. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS